

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 5211

гр. Бургас, 26.09.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXXII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **СТОЯН П. МУТАФЧИЕВ**

при участието на секретаря **МИЛЕНА ХР. МАНОЛОВА**
като разгледа докладваното от **СТОЯН П. МУТАФЧИЕВ** Гражданско дело № 20222120103717 по описа за 2022 година

Съдът, след като изслуша становището на страните и се запозна с материалите по делото, намира по допустимостта на производството следното:

С решение № 477/19.05.2022 г. по гр. дело № 316/2022 г. по описа на БОС, в сила от същата дата, е отменено неприсъствено решение № 1542/08.12.2021 г. по гр. дело № 5246/2021 г. по описа на БРС и делото е върнато на друг състав за ново разглеждане по общия ред. На разглеждане подлежат предявени от „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД против С. К. Б. няколко иска по чл.439 от ГПК.

С определение № 3163/09.06.2022 г. съдът върна исковата молба на банката против С. К. Б., ЕГН – *****, в частта, с която са предявени отрицателни установителни иски за недължимост на следните вземания на Б., за събирането на които е образувано изпълнително дело № *** по описа на ДСИС към РС – Бургас, а именно: за 30 лева разноски по изпълнително дело № *** по описа на ДСИС към РС – Бургас, за такса по чл.53 от Тарифа за държавните такси към ГПК в полза на РС – Бургас в размер на 1464,10 лева, за признат от ДСИ адвокатски хонорар за водене на изпълнителното производство, както и в частта, с която се иска съдът да обезсили изпълнителен лист № 260152/17.06.2021 г., издаден по ч. гр. дело № 562/2012 г. по описа на РС – Котел, в неговата цялост, а в условията на евентуалност да обезсили същия изпълнителен лист в частта за присъдената законна лихва, съобразно уважената част от евентуалния иск за недължимост на вземане за законна лихва, както и в частта за редуциране на дължимата държавна такса за водене на изпълнително дело № *** по описа на ДСИС към РС – Бургас и одобрения от ДСИ адвокатски хонорар, съобразно уважената част от евентуалния иск за недължимост на вземане на Б. срещу банката за законна лихва, като прекрати производството по делото в тези части.

Със същото определение съдът остави без движение производството по делото, като указва на банката в едноседмичен срок от съобщението с писмена молба с препис за ответника да отстрани нередовностите на исковата молба, като по отношение на евентуално предявения иск за недължимост на вземане за законна лихва да уточни периода на вземането за лихва, тъй като не може началната дата на дължимост на лихва да предхожда крайната такава, както и да посочи тази лихва върху каква главница или главници се начислява.

На 21.06.2022 г. по делото постъпва уточняваща молба от банката, с която посочва, че евентуалният иск по чл.439 от ГПК е за вземане за законна лихва за периода от 20.08.2013 г. до 30.06.2018 г. в размер на 4572,21 лева, начислена върху главница от 9272,78 лева. С молбата се посочва, че се иска и съдът да обезсили изпълнителен лист № 260152/17.06.2021 г., издаден по ч. гр. дело № 562/2012 г. по описа на РС – Котел в частта за присъдената законна лихва, съобразно уважената част от иска, по което искане съдът прекрати производството по делото с определение от 09.06.2022 г., което не е атакувано от страните.

С доклада по делото, неоспорен от страните, съдът прие, че на разглеждане подлежат два главни иска с правно основание чл.439 от ГПК и един евентуален иск с правно основание чл. 439 от ГПК, както следва: за сумата от 9272,78 лева главница и за сумата от 7395,26 лева лихви, както и евентуален иск за сумата от 4572,21 лева, представляваща законна лихва за периода от 20.08.2013 г. до 30.06.2018 г., начислена върху главница от 9272,78 лева.

В днешното съдебно заседание съдът прие като доказателство по делото разпореждане от 15.04.2022 г. на ДСИ Кольо Кръстев по изпълнително дело № *** по описа на ДСИС към РС – Бургас, с което е приключено изпълнителното дело поради напълно издължаване. Разпореждането е влязло в сила на 04.05.2022 г. Този факт следва да бъде съобразен от съда на основание чл.235, ал.3 от ГПК.

В хипотезата на [чл. 439 ГПК](#) длъжникът в изпълнително производство може да оспори чрез иск изпълнението, като поиска установяване несъществуване на задължението му, основавайки се на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Съдебната практика безпротиворечиво приема, че основание за наличие на правен интерес е висящ изпълнителен процес за събиране на вземането по изпълнителния лист – аргумент и от Определение № 364 от 17.05.2018 г. на ВКС по гр. д. № 238/2018 г., III г. о. По делото са налице доказателства, че принудителното изпълнение по изпълнително дело № *** по описа на ДСИС към РС – Бургас е приключило, сумите по изпълнението са събрани, преведени са на ответника Б. и тя е изцяло удовлетворена (обстоятелство, което е отразено и върху изпълнителен лист № 260152/17.06.2021 г., издаден по ч. гр. дело № 562/2012 г. по описа на РС – Котел – л.28 от делото), поради

което не е налице правен интерес от предявяване на иск с правно основание [чл. 439 ГПК](#). Банката разполага с друг вид защита-осъдителен иск за връщане на недължимо събраните суми. Поради липса на правен интерес от предявяване на исковете (главни и евентуален), предмет на делото, производството следва да бъде прекратено.

По искането за издаване на обратен изпълнителен лист съдът намира следното:

На 08.08.2022 г. по делото постъпва молба от „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД за издаване на обратен изпълнителен лист за събрани суми по обезсилен изпълнителен лист.

С разпореждане № 9312/09.08.2022 г. съдът е оставил искането без движение, с указание до банката да представи в 3-дневен срок от съобщението доказателства за платена държавна такса в размер на 5 лева по сметка на съда.

Указанията на съда са изпълнени от банката на 15.08.2022 г., но делото е докладвано на съдията-докладчик за произнасяне по молбата на издаване на обратен изпълнителен лист след завръщането му от платен годишен отпуск на 12.09.2022 г.

В предоставения срок ответникът Б. не взема становище по искането.

Молбата е неоснователна, като мотивите за това са следните:

С решение № 477/19.05.2022 г. по гр. дело № 316/2022 г. по описа на БОС, в сила от същата дата, е отменено неприсъствено решение № 1542/08.12.2021 г. по гр. дело № 5246/2021 г. по описа на БРС и делото е върнато на друг състав за ново разглеждане по общия ред. Със същия съдебен акт е обезсилен изпълнителен лист № 326/21.12.2021 г., издаден въз основа на неприсъствено решение № 1542/08.12.2021 г., постановено от РС – Бургас по гр. дело № 5246/2021 г. за разноси в размер на 3000 лева.

С отмененото решение на РС – Бургас са отхвърлени:

предявеният от банката срещу С. К. Б. иск за приемане за установено, че ответникът няма изискуемо и подлежащо на принудително изпълнение вземане срещу ищеца в размер на 18 162,14 лева, включващо главница в размер на 9272,28 лева, лихва в размер на 7395,26 лева, разноси по изпълнително дело в размер на 30 лева и такса по чл.53 от Тарифа за ДТ към ГПК в полза на РС – Бургас в размер на 1464,10 лева, признат от ДСИ адвокатски хонорар за водене на изп. дело, както и да обезсили издадения в полза на ответника изпълнителен лист по ч. гр. дело № 562/2012 по описа на РС – Котел;

предявеният в условията на евентуалност от банката против С. К. Б. иск за приемане за установено, че ответникът С. К. Б. няма изискуемо и подлежащо на принудително изпълнение вземане срещу банката в размер на 4572,21 лева за законна лихва за периода 30.06.2018 г. – 20.08.2013 г., както и да обезсили издадения в полза на

ответника изп.лист №260152/17.06.2021 г. по ч.гр.д.№562/2012 г. по описа на РС-Котел в частта за присъдената законна лихва, съобразно уважената част от иска, да редуцира дължимата държавна такса за водене на изпълнително дело №*** по описа на СИС Бургас и одобрения от ДСИ адвокатски хонорар, съобразно уважената част.

С решението е осъдена банката да заплати на С. К. Б. сумата от 3000,00 лева (три хиляди лева), представляваща направените по делото съдебно-деловодни разноски.

След отменителното решение на ОС – Бургас на разглеждане по настоящото дело подлежат предявени от „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД против С. К. Б. два главни иска по чл.439 от ГПК и един евентуален иск с правно основание чл. 439 от ГПК. Макар и да се касае за различни дела като номерация, производството е едно и също – предявени от банката искове против ответника, по които съдът дължи произнасяне. Към настоящия момент съдът прекрати производството по делото, в който случай ответникът има право на разноски. Този акт не е влязъл в сила.

Според разпоредбата на чл.309, ал.2 от ГПК ако решението бъде отменено, изпълнението му се спира. В случай че новото решение е различно от предишното, прилага се съответно разпоредбата на [чл. 245, ал. 3](#), изречение второ от ГПК. В настоящия случай няма постановено „ново“ решение, с което исковите да са уважени, респективно да е отречено вземане за разноски в полза на ответника по делото С. Б. или да са присъдени разноски в по-нисък размер от присъдените с отмененото решение.

Мотивиран от горното и на основание чл.407, ал.1 от ГПК и чл.130 от ГПК, Бургаският районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата на „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД за издаване на обратен изпълнителен лист срещу С. К. Б., ЕГН – *****, за сумата от 3 823,86 лева, представляваща принудително събрана от банката по изпълнителен лист № 326/21.12.2021 г. по гр. дело № 20212120105246 по описа на БРС, обезсилен с решение № 477/19.05.2022 г. по в. гр. дело № 20222100500316 по описа на БОС, както и за сумата от 5 лева, представляваща платена държавна такса за издаване на изпълнителен лист.

ВРЪЩА исковата молба на „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, ЕИК – 831094393, против С. К. Б., ЕГН – *****, **в частта**, с която са предявени главни отрицателни установителни искове за недължимост на вземания на Б. в размер на 9272,78 лева главница и в размер на 7395,26 лева лихви, за събирането на които е образувано изпълнително дело № *** по описа на ДСИС към РС – Бургас, както и в частта, с която е предявен евентуален иск за недължимост на вземане на Б. в размер на

4572,21 лева, представляваща законна лихва за периода от 20.08.2013 г. до 30.06.2018 г., начислена върху главница от 9272,78 лева, за събирането на което е образувано изпълнително дело № *** по описа на ДСИС към РС – Бургас, като **ПРЕКРАТЯВА** производството по делото в неговата цялост.

Определението за отхвърляне на искането за издаване на обратен изпълнителен лист подлежи на обжалване с частна жалба в двуседмичен срок от днес пред Окръжен съд – Бургас, а определеното, с което е върната исковата молба и е прекратено производството по делото подлежи на обжалване в едноседмичен срок от днес с частна жалба пред Окръжен съд – Бургас.

АДВ. Г.: Доколкото има обезсилване в цялост на предходното решение, моля да ни се присъдят разноси по прекратителното определение, съобразно доказателствата, приложени по делото.

ЮК Д.: При положение, че не е разгледано производството по същество, възразявам по искането за присъждане на разноси.

Съдът, след като изслуша становището на страните по искането на ответника за присъждане на разноси, намира следното:

Според разпоредбата на чл. 78, ал. 4 от ГПК ответникът има право на разноси при прекратяване на делото. Доколкото е направено искане от адв. Г. за присъждане на разноси и е взето становището на ищцовата страна по това искане, съдът следва да се произнесе по него.

По делото е налице доказателство за изплатен адвокатски хонорар в размер на 3000 лева. Както съдът посочи в мотивите си по-горе, производството по делото, по което е отменено решението, и настоящото е едно и също, макар да са налице различни номера. Спорът е един и същ и по него няма влязъл в сила съдебен акт, доколкото съдът прекрати исковете като недопустими поради липса на правен интерес. Страната е направила надлежно искане за присъждане на разноси, което следва да бъде уважено. Доколкото съдът постанови определение за прекратяване на делото, същото следва да се допълни с произнасяне по искането за присъждане на разноси.

Мотивиран от горното и на основание чл. 248, ал.1, вр. чл. 78, ал. 4 от ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПЪЛВА определение, постановено в настоящото съдебно заседание, с което е върната исковата молба и е прекратено производството по делото, като постановява:

ОСЪЖДА „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, ЕИК – 831094393 да заплати на С. К. Б., ЕГН – *****, сумата от 3000 (три хиляди) лева, представляваща разноси по делото.

Определението подлежи на обжалване в едноседмичен срок от днес с частна

жалба пред Окръжен съд – Бургас.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____